

म. ग्रं. सं. ठाणे

विषय - प्रचार

सं. क्र. २२

२५/११/२५

REFBK-0002640

REFBK-0002640

कोण १९२४

जिल्हास

२१

श्री मुंबई इलाखा

वैधानिक

ग्रं. सं. ठाणे

१-५०१११
२२.

लेखक

लेखक,

केशव रामचंद्र कुलकर्णी

हेडमास्तर, मराठी शाळा नं. ३,

बेलगांव.

सर्व हक्क लेखकाचे स्वाधीन.

मार्च १९२४.

किंमत ३ आणे.

मुद्रकः-

शामगत्र संताजीरात्र भौसले श्रीशिवाजी प्रिंटिंग प्रेस वेळगांव.

प्रकाशकः-

केशत्र रामचंद्र कुलकर्णी हेड्मास्तर मराठी शाळा नं. ३ वेळगांव.

खडेबाजार घर नं. ३१५६.

आपला मुंबई इलाखा

(इयत्ता चौथी करितां).

लेखक,

केशव रामचंद्र कुलकर्णी

हेड्मास्तर, मराठी शाळा नं. ३,

वेळगांव.

REFBK-0002640

REFBK-0002640

मार्च १९२४.

किंमत ३ आणे.

लेखकांचे दोन शब्द.

चौथ्या इयत्तेम “ मूबई इलाख्याची सामान्य माहिती व मराठा जिन
विशेष माहिती ”. असा भूगोल विषय आहे. प्रस्तुत पुस्तकांत
विषयाची वर्गीकरण पद्धतीने माहिती दिली आहे. पराश्रेच्या
रांच्या दृष्टीने तिचा उपयोग होईल, अशी आशा आहे.
विषय नकाशाच्या साहाय्येने शिकविल्यास जलद तयार होतो व मनांत चांगला ठस
याकरिता प्रस्तुत पुस्तकाचा उपयोग करितांना नकाशाचे साहाय्य घ्यावे. अगोदर
माहिती दिली असून सामान्य माहिती नंतर दिली आहे. शिक्षकांनी जरूर तर
माहिती अगोदर शिकवावी. घ्यानांत ठेवण्याची जरूर नाही अशी माहिती ति
नाही. शेवटीं विल्हेवारीने व्याख्या दिल्या आहेत. व स्थलांच्या नावाची वि
दिली आहे. तिचाही उपयोग करितां येईल.

प्रस्तुत पुस्तकाबद्दल शिक्षकांनी आपला अभिप्राय कळवावा. व जरूर त्या
कळवाव्या अशी विनंति आहे.

केशव रामचंद्र कुलकर्णी

हेड्मास्तर, मराठी शाळा नं.

बेळगांव.

लेखकाचे दोन शब्द.

चौथ्या इयत्तेम “ मूवई इत्याख्याची सामान्य माहिती व मराठी जिचे विशेष माहिती ”. असा भूगोल विषय आहे. प्रस्तुत पुस्तकांत विषयाची वर्गीकरण पद्धतीने माहिती दिली आहे. पराश्र्च्यया र्गच्या दृष्टीने तिचा उपयोग हेईल, अशी आशा आहे. विषय नकाशाच्या साहाय्येने शिकविल्यास जल्द तयार होतो व मनांत चांगला ठर याकरितां प्रस्तुत पुस्तकाचा उपयोग करितांना नकाशाचे साहाय्य घ्यावे. अगोदर माहिती दिली असून सामान्य माहिती नंतर दिली आहे. शिक्षकांनी जरूर तर माहिती अगोदर शिकवावी. ध्यानांत ठेवण्याची जरूर नाही अशी माहिती नाही. शेवटीं विल्हेवागीने व्याख्या दिल्या आहेत. व स्थलांच्या नांवाची वि दिली आहे. तिचाही उपयोग करितां येईल.

प्रस्तुत पुस्तकाबद्दल शिक्षकांनी आपला अभिप्राय कळवावा. व जरूर त्या कळवाव्या अशी विनंति आहे.

केशव रामचंद्र कुलकर्णी

हेड्मास्तर, मराठी शाळा नं.

बेळगांव.

आपला मुंबई इलाखा.

१ मुंबई इलाखा:—हिंदुस्थान द्वीपकल्पाच्या पश्चिमेकडील अरुंद पट्टीस मुंबई इलाखा असें म्हणतात.

२ स्वाभाविक विभाग:—सिंध, कच्छ, गुजराथ, महाराष्ट्र, दक्षिण महाराष्ट्र, कोंकण.

३ राजकीय विभाग व मुख्य शहरे:—सिंधप्रांत(कराची), उत्तरभाग (अहमदाबाद), मध्यभाग (पुणे), दक्षिणभाग (बेळगांव), मुंबई बेट.

४ संस्थानांचे विभाग:—कच्छ (भुज), काठेवाड-एजन्सीज (राजकोट), गुजराथएजन्सीज, महाराष्ट्रातील जहागिरी, दक्षिणमहाराष्ट्रातील जहागिरी (कोल्हापूर).

५ जिल्हे:—

१ सिंधप्रांतांत:—अपरसिंधफ्रंटियर (जाकोबाबाद), शिकारपूर, लारखाना, हैदराबाद, कराची, थर आणि पारकर (उमरकोट), नवाबशाह.

२ उत्तरभागांत:—(गुजराथी):—अहमदाबाद, खेडा, पंचमहाल, भडोच, सुरत, [मराठी] ठाणे.

३ मध्यभागांत:—पश्चिमखानदेश (धुळे), पूर्वखानदेश [जळगांव], नाशीक, पुणे, अहमदनगर, साताग, सोलापूर.

४ दक्षिणभागांत:—बेळगांव, धारवाड, कारवार, विजापूर, कुलाबा, रत्नागिरी.

५ कोंकणांतील मराठी जिल्हे—ठाणे, कुलाबा, रत्नागिरी.

६ कानडी जिल्हे:—बेळगांव. धारवाड. कारवार, विजापूर.

७ उत्तरभाग मराठी जिल्हा—ठाणे.

८ दक्षिणभाग मराठी जिल्हे—कुलाबा. रत्नागिरी.

९ मराठी जिल्हे—मध्यभाग, व ठाणे, कुलाबा, रत्नागिरी.

६ शहरें व गांवें ब्रिटिश जिल्ह्यांतिल:—

१ सिंधप्रांत:— कराची-मुख्य शहर व नं. २ बंदर. हैदराबाद-सिंधूच्याकांठीं, कापड, गालिचे. सक्कर:— सिंधूकांठीं, मोठें धरण, बोलन रस्त्यावर. जाकोबाबाद:— कडक उन्हाळा, फौजेची छावणी. उमरकोट:—अकबरांचें जन्मस्थान. मियानी:— रणभूमि, सर चार्लस नेपियर यानें सिंधच्या अमिराचा पराभव केला.

२ गुजराथ:—अहमदाबाद:—मुख्य शहर, गिरण्या, कापड, आगपेट्या, किनखाप. भडोच:—गिरण्या. सुरत:—१६१२ त इंग्लिशांची वखार होती. जर, किनखाप. खारा घोडा:—मीठ.

३ पश्चिम खानदेश:— धुळे:— मुख्य शहर, गिरण्या. तळोदें:— लांकडाचा व्यापार. शिंदखेडें:— लुक्ती जाधवरावांचें गांव.

४ पूर्व खानदेश:— जळगांव:— जिल्ह्याचें ठाणें, गिरण्या. अंमळनेर:—गिरण्या. चालिसगांव:— धुळे रेल्वे फांटा. भुसावळ:— जंक्शन स्टेशन, रेल्वे कारखाना. अजिंठा:— कोरीवलेणीं. फैजपूर:— पासोड्या.

५ नाशीक:— नाशीक:—जिल्ह्याचें ठाणें, क्षेत्र, गोदावरी-कांठ, धातूंची भांडीं. भगूर:—गोरी फौज. मनमाड:— जंक्शन स्टेशन. त्र्यंबकेश्वर:—क्षेत्र, गोदावरी उगमस्थान. येवले:—रेशीम, जर, कद, पितांबर. इगतपुरी:—मोठें स्टेशन, थंड हवा. मालेगांव:—किल्ला.

६ पुणें:- पुणें:-जिल्ह्याचें व भागाचें ठाणें, पेशव्यांची राजधानी, रेशीम व कलवतूचें काम, इलाख्याची ऑफिसें, गणेश-खिंडींत गव्हर्नर साहेबांचा बंगला, अनेक शाळा, हायस्कूलें, कॉलेजें. खडक वासलें:-येथें धरण असून पुण्यास पाण्याचा पुरवठा नळानें केला आहे. आळंदी:-ज्ञानदेवाची समाधि. कालें:-कोरींव लेणी. कोरेगांव:-रणभूमि, जयस्तंभ. खडकी, घोरपडी, वानवडी:-फौजेच्या छावण्या. चिंचवड:-गणपतीचें स्थान. जुन्नर:-सुडाचे कागद, लुगडी, जेजुरी:-खंडोबाचें देवस्थान. तळेगांव:-कांच-कारखाना. देहू:-तुकारामाची समाधि. इंद्रायणी कांठ. निरानर-सिंगपूर:-निरा भीमा संगम, नरसिंहाचें स्थान. बारामती:-रेशमी कापड, मोरोपंतांचें गांव. भीमाशंकर:-भीमेचा उगम, देवस्थान. लोणावळें खंडाळें:-थंड हवेची ठिकाणें. सिंहगड:-किल्ला. शिवनेरी:-किल्ला, शिवाजीचें जन्मस्थान १६३० हिंणें:-स्त्रियांचें कॉलेज.

७ अहमदनगर:-जिल्ह्याचें ठाणें, किल्ला, गिरण्या, चांद-बिबीचा महाल. कर्जत:-धन्य व्यापार. कोपरगांव:-पेशव्यांचा वाडा. खर्दें:-किल्ला, रणभूमि-(निजाम मराठे १७९५). पुणतांबें:-गोदावरी कांठ, क्षेत्र, चांगदेव समाधि. श्रीगोंदें:-शिंद्यांचा वाडा. शेखमहंमदाचें गांव. उत्तम घोडे. संगमनेर:-अनंतफंदीचें गांव. लुगडी, पितळी भांडी.

८ सातारा:-जिल्ह्याचें ठाणें. मराठ्यांची राजधानी, लोखंडी नांगर. अजिमतारा:-किल्ला. औदुंबर:-कृष्णाकांठ, दत्ताचें स्थान. कन्ह्याड:-कृष्णाकांठ, मनेरे. तामगांव:-गणपतीचें स्थान, गोपूर. पांचगणी:-थंड हवा. महाबळेश्वर नहर:-थंड हवा. धोम:-नरसिंहस्थान. क्षेत्र महाबळेश्वर:-कृष्णा वेंणणा उगम. वांडें:-कृष्णाकांठ, क्षेत्र. सज्जनगड:-परळीचा किल्ला, रामदासांची समाधि.

९ सोलापूर:—जिल्ह्याचें ठाणें, गिरण्या, कापड, लुगडीं, जैनांचीं देवालये. पंढरपूर:--भीमाकांठ, विठोबाचें स्थान, जत्रा. वार्शी:--भगवंताचें स्थान. देवालये.

१० ठाणें:—जिल्ह्याचें ठाणें, रेशमी कापड, ठाणा क्लथ, पीतांबर. आगाशी:--सुकेळीं. कल्याण:—जंक्शन स्टेशन, व्यापार. कानेरी:--कोरीव लेणीं. निर्मळ:--क्षेत्र. भिवंडी:--लुगडीं, खण, पीतांबर. वज्रेश्वरी:--वज्र बर्डेचें स्थान, उष्णोदकाचें कुंड. वसई:--किल्ला. वांद्रें:--कसईखाना.

११ कुलाबा:—अलिबाग -जिल्ह्याचें ठाणें, बंदर, किल्ला, दीपस्तंभ, आंग्र्याची राजधानी, घारापुरी:--बेट, कोरीवलेणीं, पनवेल:--औषधी कारखाना. प्रतापगड:—भवानीचें देऊळ, किल्ला. पेण, महाड—भाताचा व्यापार. माथेरान:—थंड हवा. रायगड:--किल्ला, शिवाजीचें समाधिस्थान. रेवडंडा:--बंदर.

१२ रत्नागिरी:—जिल्ह्याचें ठाणें, शिल्पशाळा, लांकडीसामान चिपळूण:—व्यापार. दापोली: नामी हवा. परशुराम:—क्षेत्र. मालवण:--बंदर, व्यापार. राजापूर:--बंदर, व्यापार, गंगास्थान, उन्हाळें, दोन तीन वर्षांनीं आकस्मिक झरा वाहतो. विजयदुर्ग:--किल्ला, बंदर, गव्याच्या शिंगावरील नकशी. वेंगुलें:--बंदर. व्यापार, वेळापूर:--नाना-फडणीसांची जन्मभूमि सिंधुदुर्ग:--किल्ला. हणें:--बंदर.

१३ वेळगांव:—जिल्ह्याचें ठाणें, किल्ला, थंड हवा. लष्करी छावणी. अथणी:--गिरण्या, व्यापार. गोकक:--घटप्रभेचा घवधवा, गिरणी, लांकडी रंगीत सामान, चिकोडी:--कापड, पानमळे, निपाणी व्यापार, तंबाकू, गुळ. संकेश्वर:--शंकराचार्यांचा गूठ, व्यापार, मिरची. सौंदत्ती:--यलंमाचें देऊळ.

१४ धारवाड:-जिल्ह्याचें ठाणें, खण. तूप. हुबळी, गद्ग, मोठें शहर, जंक्शन स्टेशन, रेल्वे कारखाना.

१५ कारवार:-जिल्ह्याचें ठाणें, बंदर. गोकर्णमहात्रलेश्वर क्षेत्र. कुमठें:-बंदर. होनावर:-बंदर. सिरसी:-वेलदोडे, सुपारी, मिरीं, चंदन.

१६ विजापूर:-जिल्ह्याचें ठाणें. आदिलशाहीची राजधानी, इतिहासप्रसिद्ध इमारती—गोलघुमट, इब्राहिमरोजा, असारमहाल. मेहेतरमहाल. इलकल:-लुगडीं. बदामी किल्ला, लेणीं. बागलकोट:- गिरण्या. तालीकोट:-रणभूमि. गालिचे, सत्रंज्या.

७ शहरें व गांवें:-एतद्देशीय संस्थानांतील:-

१ कच्छप्रांत:-भूज राजधानी, मांडवी:-बंदर, दीपगृह.

२ गुजराथ—राजकोट:-राजकुमार कॉलेज, रेसिडेन्सी, उत्तम हवा. भावनगर:-कापूस. द्वारका:-कृष्णाची राजधानी, क्षेत्र. पोरबंदर:-इमारती दगड. वेरावल:-बंदर. सोमनाथ:- देवस्थान, हें महंमुदानें १०२४ त लुटलें. जाफराबाद:-उत्तम वृशी. जुनागड:-व्यापार.

३ खैरपूर:-[सिंध प्रांतांत].

४ गुजराथ एजन्सी:-दांटा:-संगमरवरी दगड. राज-पिंपळा:-मौल्यवान् दगड. बडोदें:-मोठें शहर, गायकवाडांची राजधानी, रेसिडेन्सी, राजवाडे, संग्रहालयें, बागा. भोर संस्थान-तोरणा:- किल्ला. औंध संस्थान:- किल्लोस्करवाडी:- लोखंडी कारखाना. जंजीरा-मुरूड मुख्य शहर. कोल्हापूर:- क्षेत्र, देवीचें स्थान, राजवाडा. सावंतवाडी:-रंगीत सामान, गंजिफा.

८ मुंबई इलाख्यांतील संस्थानें:-एकंदर ३६३ आहेत.

१ मोठीं संस्थानें:- बडोदें, पालनपूर, कच्छ, कोल्हापूर, जुनागड, भावनगर, नवानगर, खैरपूर, सावंतवाडी.

२ एजन्सी:- सुरत, पालनपूर, महिकांठा, रेवाकांठा, काठेवाड, सातारा, कोल्हापूर.

३ जहागिरी:- (पटवर्धन जहागिरी) सांगली, मिरज, कुसुंदवाड, बुधगांव, मिरज, जमखिंडी. भावे-रामदुर्ग. नवाव-सावनूर. मराठे:- जत, डफळापूर, मुधोळ.

९ भागवार संस्थानें:-

१ सिंध:- खैरपूर; नवाब. (मुसलमान.)

२ कच्छ:- राजधानी भूज. मांडवी बंदर व दीपगृह. प्राणी:- घोडे, उंट. लोक:- व्यापारी व खलाशी. धंदे:- नकशा काम, व जरीचे काम.

३ गुजराथ एजन्सीज:- सुरत एजन्सी-वासदा, धरमपूर, सचीन. पालनपूर एजन्सी:- पालनपूर, डीसा. महिकांठा एजन्सी-ईदर. दांटा. रेवाकांठा एजन्सी:- राजपिंपळा. खंवायत संस्थान:- खंवायत. बडोदें संस्थान:- बडोदें. हे संस्थान हिंदुस्थान सरकारच्या ताब्यांत आहे.

४ काठेवाड एजन्सी:- जुनागड, भावनगर, गोंडल, मोरवी, धांगध्रा, राजकोट,

५ मध्यभाग:- प. खानदेश:- मेवासी प्रांत. डांगदेश:- यांत भिल्लांची वस्ती आहे. नासिक:- सुरगणा. पुणे:- भोर. सातारा- औंध, फलटण. सोलापूर:- अक्कलकोट.

६ दक्षिणभाग:- ठाणें:- जव्हार. कुलाबा:- जंजीरा. रत्नागिरी:- सावंतवाडी. धारवाड:- सावनूर.

७ द. म. तील संस्थानें:-कोल्हापूर, लहान संस्थानें
(विशाळगड, कागल, बावडें, इचलकरंजी.)

१० जातवार संस्थानें:-- (राजाच्या जातीवरून).

१ ब्राह्मण:-मिरज, सांगली, कुरुंदवाड, जमखिंडी (पटवर्धन).
रामदूर्ग-भावे. औंध [पंतप्रतिनिधी]. इचलकरंजी (घोरपडे). भोर
(पंतसचीव).

२ रजपूत:-कच्छ, काठेवाड व गुजराथ एजन्सी; भावनगर,
राजपिंपळा, नवानगर वगैरे.

३ मराठे:-- बडोदें (गाथकवाड). कोल्हापूर [छत्रपति
भोंसले]. फलटण (निंबाळकर). अक्कलकोट [भोंसले]. सावंतवाडी
[सर देसाई]. मुधोळ (घोरपडे). जत [डफळे]. कागल [घाटगे].

४ पठाण:-पालनपूर. जंजीरा [सिद्धी]

५ मुसलमान:-खैरपूर, सचीन, खंबायत, सावनूर, जुना-
गड. पालनपूर.

६ कोळी:-सुरगणा (देशमुख), जव्हार. भिल्ल-डांगदेश.

११ संस्थानिकांच्या पदव्या:-छत्रपति महाराज:-
कोल्हापूर. महाराज:-बडोदें, ईदर, राजपिंपळा. राव:-कच्छ.
सरदेसाई:-सावंतवाडी. राजेसाहेब:-मुधोळ. पंतसचीव:-भोर.
पंतप्रतिनिधी:-औंध. नवाब-खैरपूर, जुनागड, सचीन, खंबायत,
जंजीरा, सावनूर.

१२ पोलिटिकल एजंटच्या रेसिडेन्सीज:-भूज, राज-
कोट, बडोदें, पालनपूर, कोल्हापूर, सावंतवाडी.

१३ कलेक्टरांच्या ताब्यांतील संस्थानें:-सुरतएज-
न्सी-सुरत. सुरगणा-नासीक. जव्हार-ठाणे. अक्कलकोट-सोलापूर.

१४ सर्वांत मोठेः--व दाट वस्तीचे संस्थान बडोदे.

१५ समुद्रः--मुंबई इलाख्याच्या पश्चिमेस अरबीसमुद्र आहे.

१६ बंदरेः--मोठीः--मुंबई, कराची, कारवार, वेंगुर्ले.

लहान बंदरेः--मांडवी [कच्छ], द्वारका, पोरबंदर, वेरावळ, धोघो (काठेवाड). सुरत. (सुरत). उंबरगांव, माहीम, वसई (ठाणे). अलिबाग, रेवडंडा बाणकोट, दामोळ, जयगड, रत्नागिरी, राजापूर, विजयदुर्ग, देवगड, मालवण, वेंगुर्ले, चिपळूण, [रत्नागिरी]. मारम-गोंवा (गोवे). कारवार, अंकोला, कुमठे, होनावर, भटकळ, [कारवार].

१७ दीपगृहेः--अलिबाग, कुलाबा, मांडवी, राजापूर.

१८ मिठागरेः--उरण, कुरले, पेण, वसई.

१९ आखातेः--कच्छ, खंत्रायत.

२० द्वीपकल्पेः--कच्छ, काठेवाड.

२१ भूशिरेः--मांझ [कराचीजवळ] दीव (काठेवाडच्या दक्षिणेस.)

२२ सरोवरे व तलावः--मंचर [सिंध.] विहाड, तुलसी, तान्सा [ठाणे]. हीं सरोवरे मुंबई शहराच्या पाणी पुरवठ्याकरितां मुद्दाम बांधिलीं आहेत.

२३ बेटेः--मुंबई, साष्टी (ठाणे), द्वारका, दीव [काठेवाड]. उरण, घारापुरी (ठाणे).

२४ वालुकामय प्रदेशः--कच्छचेरण हे पाणथळ व क्षार-मय आहे.

२५ इतिहासप्रसिद्ध स्थळे:-- सोमनाथ [कोठेवाडे].
 उमरकोट (सिंध). वडोदें, सुरत (गुजराथ):: रायगड, प्रतापगड
 (कुलाबा). सिंहगड, शिवनेरी, पुणे [पुणे] श्रीगोंदें (नगर).
 सातारा, विजापूर.

२६ इतिहासप्रसिद्ध पुरुषांचीं जन्मस्थाने:-- उमरकोट
 (अकबर). होळ [महारराव होळकर], कणेरखेड [राणोजी
 शिंदे]. शिवनेरी (शिवाजी). वेळस [नाना फडणीस].
 पोलादपूर [बाजी देशपांडे]. श्रीवर्धन [बाळाजी विश्वनाथ]. माहुली
 [रामशास्त्री प्रभुणे]. नगर [चांदबिबी].

२७ इतिहासप्रसिद्ध पुरुषांचीं वसतिस्थाने:-- सुरत
 [ईस्ट इंडिया कंपनीची वखार]. वडोदें (गायकवाड). पुणे
 [पेशवे]. कोपरगांव (राघोबादादा). सातारा [शिवाजीचे वंशज].
 अलिबाग (जंजिन्याचे सिद्धी). विजापूर [अदिलशाही]. रायगड
 (शिवाजी). नगर [निजामशाही]. हैदराबाद (अमीर).

२८ किल्ले: डोंगरी किल्ले:-- शिवनेरी, सिंहगड, तोरणा.
 [पुणे]. अजिमतारा, परळी. (सातारा). रायगड, प्रतापगड.
 [कुलाबा]. २ भुइकोट किल्ले:-- अहमदनगर, खर्डे. (नगर).
 मालेगांव. [नासिक]. विजापूर, बदामी, बेळगांव, पुणे. ३ जंजीरे:--
 वसई. (ठाणे). अलिबाग. [कुलाबा]. मालवण, सिंधुदुर्ग,
 सुवर्णदुर्ग, विजयदुर्ग. (रत्नागिरी).

२९ रणभूम्या:-- मियाणी [सिंध अमीर व नेपियर १८४३].
 कोरेगांव [मराठे व इंग्रज १८१८]. खर्डे [निजाम व मराठे
 १७९५]. तालीकोट [विजयनगरचे हिंदुशाज्य व बहामनी राज्ये
 १५६५]. वसई [पोर्तुगीज व मराठे. १७३९]. अष्ट, खडकी
 (इंग्रज व मराठे).

३० संत व कवि यांचीं स्थानेः—कुमठें [वामन पंडित सातारा]. सोलापूर (रामजोशी). देहू (तुकारामाची समाधि, पुणे). परळी ऊर्फ सज्जनगड (रामदासांची समाधि-सातारा). आळंदी (ज्ञानदेवाची समाधि-पुणे). पुणतांबें [चांगदेवाची समाधि-नगर]. बारामती (मोरोपंत-पुणे). संगमनेर (अनंतफंदी-नगर). श्रीगोंदे (शेख महंमद-नगर). मंगळवेढे [दामाजीपंत-सोलापूर]: कऱ्हाड [संत सखूबाई].

३१ क्षेत्रेः—द्वारका, सोमनाथ. (काठेवाड). अबू (रजपुताना). डाकूर. (गुजराथ). नासिक, त्र्यंबक, सप्तशृंग. [नासिक]. भीमाशंकर, देहू, आळंदी, जेजुरी, निरानरसिंगपूर, चिंचवड. (पुणे). वाई, महाबळेश्वर, माहुली, कऱ्हाड, औदुंबर, धोम. [सातारा]. पंढरपूर, गाणगापूर, बार्शी [सोलापूर]. पुणतांबें. [नगर]. वज्राबाई, निर्मळ. [ठाणे]. प्रतापगड, (कुलाबा). परशुराम. [रत्नागिरी]. संकेश्वर, सौंदत्ती. (बेळगांव). गोकर्ण, महाबळेश्वर. [कारवार]. कोल्हापूर नरसोबाचीवाडी.

३२ म्युनिसिपल मोठीं शहरेः—मुंबई, अहमदाबाद, पुणे, कराची, सुरत, बडोदें, सोलापूर, कोल्हापूर, हुबळी, गदग.

३३ प्रेक्षणीय स्थलेः—मनोरे-कऱ्हाड, जैनांची देवालये-अबू गिरनार, सोलापूर. प्रसिद्ध इमारती-विजापूर, पुणे, कोल्हापूर, अहमदनगर, बडोदें.

३४ कॉलेजेः—राजकोट [राजकुमार कॉलेज]. अहमदाबाद, बडोदें, पुणे, मुंबई, सांगली, कोल्हापूर, धारवाड.

३५ शिल्पशाळाः—बडोदें, पुणे, रत्नागिरी.

३६ जंक्शन स्टेशनेः—हैदराबाद, राजकोट, वढवाण,

अहमदाबाद, बडोद, जळगांव, मुसांबळ, मनमाड, कल्याण, पुणे, हुटगी, मिरज, लोढा, हुबळी.

३७ लष्करी छावण्याः—जाकोबाबाद, डीसा, भगूर, नगर, पुणे, (खडकी, घोरपडी, वानवडी). बेळगांव.

३८ रेल्वे कारखानेः—मुसांबळ, हुबळी, मिरज, बेळगांव.

३९ पर्वतः—हाला ऊर्फ खिरथर (सिंध.) गिरनार (काठेवाड), विंध्य (गुजराथ). सातपुडा [नर्मदा व तापी यांमध्ये] सह्याद्रि [देश व कोंकण यांमध्ये]

४० पूर्व पश्चिम पर्वतः—विंध्य, गिरनार, सातपुडा.

दक्षिणोत्तर पर्वतः—हाला, सह्याद्रि.

४१ डोंगरः—राजपिंपळा (नर्मदा व तापी यांमध्ये). चांदवड, कळसुबाई (नासिक). शंभू महादेव (सातारा). जोतिबा (कोल्हापूर.) हरिश्चंद्र गड [नगर]. वैजनाथ (बेळगांव.) अजिंठा किंवा सातमाळा [पू. खानदेश].

४२ शिखरेः—कळसुबाई (सह्याद्रि.) अबू (अरवली). कैमूर (विंध्य). महादेव व पंचमडी (सातपुडा). मलयगिरी (सह्याद्रि).

४३ खिंडीः—बोलन (सकर रस्ता). खैबर (अटक रस्ता).

४४ घाटः—थळघाट (नासिक.) बोरघाट (खंडाळ.) कुंभार्ली (चिपळूण). आंबेघाट (कोल्हापूर रस्ता). फोंडा घाट (देवगड-रस्ता) आंबोली घाट (बेळगांव रस्ता). तिनैघाट (धारवाडरस्ता).

४५ कोरीव लेणीः—अजिंठा (पू. खानदेश), कार्ले (पुणे), कानेरी, (ठार्णे), धारापुरी (कुलाबा).

४६ उत्तम हवेचीं ठिकाणें:—महाबळेश्वर, पांचगणी (सातारा). माथेरान, रायगड (ठाणे). लोणावळें, खंडाळें, पुरंदर; सिंहगड (पुणे). अबू (गुजराथ). सप्तशृंग; इगतपुरी; त्र्यंबक (नासिक). हरिश्चंद्र गड (नगर). दापोली (रत्नागिरी). मिरज.

४७ उन्हाळीं:—चोपडें (पू. खा.), वज्रेश्वरी (ठाणे.), राजापूर [रत्नागिरी.]

४८ पोर्तुगीज—लोकांच्या ताब्यांतील प्रदेश:— गोवें, दमण, दीव.

४९ नद्या:—सिंधु, साबरमती, मही, लुनी, नर्मदा, तापी, गोदावरी, कृष्णा.

५० सिंधु:—ही हिमालयांत मानससरोवराजवळ उगम पावून पश्चिम व दक्षिण या दिशांनीं पंजाब, सिंध प्रांत यांतून वहात जाऊन अरबी समुद्रास मिळते. उ. मि. नद्या:—काबूल:—अटके जवळ. पंचनदी [जेहलम, चिनाव, रावी, बियास, सतलज.] मिथनकोटा जवळ. कांठी गांवें:- सक्कर, हैदराबाद. सिंधूचे पात्र वारंवार बदलतें. सिंधूचे कालवे फार काढिले आहेत.

५१ लुनी:—ही राजपुतान्यांत अरवलीच्या फांट्यांत उगम पावून कच्छच्या रणास मिळते.

५२ साबरमती:—ही राजपुतान्यांत अरवलीच्या फांट्यांत उगम पावून खंवायतच्या आखातास मिळते. कांठी गांव अहमदाबाद.

५३ मही:—ही मालव्यांत उगम पावून खंवायतच्या आखातास मिळते. कांठी गांव. खंवायत.

• ५४ नर्मदा:—ही रेवासंस्थानांत अमरकंटका जवळ उगम पावून विंध्य व सातपुडा यांच्या मधून वहात जाऊन खंबायतच्या आखातास मिळते. हिचा जबलपूर जवळील संगमरवरी खडकांतील देखावा रमणीय आहे. हिचा प्रवाह जोराचा. जलमार्ग निरुपयोगी आहे. कांठी गांव भडोच.

५५ तापी:—ही सातपुड्यांत बैतुलाजवळ उगम पावून पश्चिमेस खंबायतच्या आखातास मिळते. कांठी गांव सुरत. डा. मि. पूर्णा, गिरणा (मोसम), बोरी, पांझरा. धुळें (पांझरा). अंमळनेर (बोरी).

५६ गोदावरी:— ही सह्यद्रींत नासिक जिल्ह्यांतील त्र्यंबकेश्वर येथे उगम पावून पूर्वेकडे राजमहेंद्रीजवळ बंगालच्या उपसागरास मिळते. कांठी गांवे: त्र्यंबक, नासिक, कौपरगांव, पुणतांबे, नेवासे, पैठण, राजमहेंद्री. डा. मि:—कादवा, पूर्णा, प्राणहिता [पैनगंगा, वर्धा, वैनगंगा.] इंद्रावती. उ. मि:—दारणा, प्रवरा, मांझरा. संगमनेर [प्रवरा.] गोदावरीस कालवे पुष्कळ काढिले आहेत.

५७ कृष्णा:—ही सह्यद्रींत महाबळेश्वराजवळ उगम पावून पूर्वेस मच्छलीपट्टणाजवळ बंगालच्या उपसागरास मिळते. कांठी गांवे:—महाबळेश्वर, धोम, वाई, माहुली, कऱ्हाड, औदुंबर, सांगली, नरसोबावाडी, मच्छलीपट्टण. डा मि:—भीमा, डोण, वेरळा. उ. मि:—तुंगभद्रा, वेण्णा, कोयना, वारणा; पंचगंगा, घटप्रभा, मलप्रभा, वर्धा. कां. गांवे:—कऱ्हाड (कोयना). गौकाक, मुधोळ, बागलकोट (घटप्रभा). तालीकोट (डोण.), कृष्णेस कालवे काढिले आहेत.

५८ भीमा:—ही पुणे जिल्ह्यांत भमिाशंकर येथे उगम पावून कृष्णेस मिळते. डां. मि:-घोड, सिना. उ. मि:-इंद्रायणी मुळां मुठा, निरा, माण. कांठी गांवे:-देहू, आळंदी, [इंद्रायणी]. भीमाशंकर, कोरेगांव, दौंड, निरानरासिंगपूर, पंढरपूर (भीमा).

५९ शरावती:-ही कारवार जिल्ह्यांतून पश्चिमेकडे अरबी-समुद्रास मिळते. हिचा गिरसाप्पाजवळ मोठा धबधबा आहे.

६० कोंकणांतील नद्या:-अरबीसमुद्रास मिळणाऱ्या. ठाणे जिल्हा:-तानसा, वैतर्णी, उल्हास. कुलाबा:-अंबा, कुंडलिका, सावित्री. रत्नागिरी:-वासिष्ठी, सावित्री, शास्त्री, मुचकुंदी.

६१ उत्तरवाहिनी:-खारी (कच्छ). द. वा. सिंधु, लुनी, साबरमती, मही. पू. वा:-गोदावरी, कृष्णा, भीमा, निरा, घटप्रभा, प. वा:-नर्मदा, तापी, शरावती, वैतर्णी, सावित्री, शास्त्री.

६२ अरबी समुद्रास मिळणाऱ्या नद्या:-लुनी, खारी. (कच्छ आखात). साबरमती, मही, नर्मदा, तापी (खंबायत आखात). सिंधु, शरावती, सावित्री, वासिष्ठी. बंगाल उप. मि. कृष्णा, गोदावरी.

६३ उगम-हिमालयांत:-सिंधु. अरवली-लुनी साबर-मती. विंध्य-मही. सातपुडा-नर्मदा, तापी. सह्याद्री-पूर्व-वाहिनी-गोदावरी, भीमा, कृष्णा. प. वा.-वैतर्णी, सावित्री, वासिष्ठी, कुंडलिका, शरावती. मुचकुंदी, अंबा, शास्त्री.

६४ प्रांतवार नद्या:-सिंध-सिंधू. गुजराथ-साबरमती; मही, नर्मदा, तापी. महाराष्ट्र-गोदावरी, भीमा, निरा. कृष्णा. द. महाराष्ट्र-घटप्रभा, मलप्रभा, तुंगभद्रा, शरावती.

६५ मुंबई इलाख्यांत उगम पावून इतर प्रांतांत वाहणाऱ्या नद्याः—गोदावरी, भीमा, तुंगभद्रा, कृष्णा. इतर प्रांतांत उगम पावून मुंबई इलाख्यांत वाहणाऱ्याः—सिंधु, लुनी, साबरमती, मही, नर्मदा, तापी, शरावती. मुंबई इलाख्यांत उगम पावून त्यांतच वाहणाऱ्याः—मलप्रभा, घटप्रभा, निरा, मुळामुठा, गिरणा, प्रवरा, सावित्री, वासिष्ठी, कोयना, वारणा, पंचगंगा.

६६ जिल्हावार नद्याः—प. खाः—तापी, पांझरा, बोरी, पू. खाः—पूर्णा, गिरणा, बोरी, तापी. नासिकः—गोदावरी, गिरणा, दारणा, मोसम, कादवा. पुणेः—भीमा, निरा, मुळा, मुठा. नगर—गोदावरी, भीमा, प्रवरा, सीना. साताराः—कृष्णा, निरा, वारणा, कोयना, वेरळा, वेणा, माण, सोलापूरः—भीमा, निरा, माण, सीना. बेळगांवः—कृष्णा, घटप्रभा, मलप्रभा, ताम्रपर्णी, मार्कंडी, हिरण्यकेशी, वेदगंगा, दूधगंगा. धारवाडः—मलप्रभा, तुंगभद्रा. कारवारः—वर्धा, शरावती. विजापूरः—कृष्णा, भीमा.

६७ नद्यांचीं उगम स्थाने—मानससरोवर [सिंधु]. अमरकंटक (नर्मदा). बैतूल (तापी). त्र्यंबकेश्वर (गोदावरी). महाबलेश्वर (कृष्णा). भीमाशंकर (भीमा).

नद्यांचीं संगमस्थानेः—मिथनकोट (पंचनदी-सिंधु). निरानरसिंगपूर [भीमा-निरा]. कऱ्हाड [कृष्णा-कोयना]. नरसिंहवाडी [कृष्णा-पंचगंगा].

६८ नद्यांचीं मुखेः—खंदायत (मही). अहमदाबाद [साबरमती]. भडोच [नर्मदा]. सुरत [तापी]. राजमहेंद्रा [गोदावरी]. मच्छलीपट्टण [कृष्णा].

६९ जलमार्गः—सिंधु, नर्मदा, तापी, यांचा उपयोगी नाही. कारण मुखांत गाळ सांचलेला आहे. व प्रवाह जोराचा आहे.

७० धवधवेः—गिरसाप्पा-[शरावतीचा, कारवार]. गौकाक (घटप्रभेचा बेळगांव जिल्ह्यांत).

७१ धरणेंः—सकर, लोणावळें, खडकवासलें (पुणें). गौकाक, भाटघर, भंडारदरा.

७२ कालवेः—सिंधु, निरा, मुळा मुठा, कृष्णा, गोदावरी, या नद्यांचे कालवे काढिले आहेत.

७३ खाड्याः—वसई, नागोठाणें, रेवदंडा, बाणकोट, दाभोळ, विजयदुर्ग, देवगड.

सामान्य माहिती.

७४ प्रदेशांचें स्वरूपः—सिंधप्रांत—सखल व ओसाड आहे. काठेवाड-किनाऱ्याचा प्रदेश सखल, मधला उंचवट्याचा आहे. गुजराथ-उंचवट्याचा, सुपीक. कोंकण-सखल, व दाट झाडी, दलदलीचा असा आहे. सह्याद्रीच्या पूर्वेकडील देश—उंचवट्याचा व सुपीक आहे.

७५ हवामानः—(एकाद्या प्रदेशांचें सरासरी उष्णतामान).

हवामानाचे प्रकारः— १ उष्ण किंवा थंड, २ सम किंवा विषम. ३ दमट किंवा कोरडी. ४ रोगी किंवा निरोगी.

१ समहवाः—(उष्णता व थंडी बेताची असते; अशी हवा).
उदा० समुद्र किनारा; कोंकण.

२ विषम हवाः—[जास्त उष्णता व जास्त थंडी; असे हवामान]. उदा० मोठा भूप्रदेश. सिंध, महाराष्ट्र. उत्तर गुजराथ.

- ३ उष्ण हवा:—(जास्त उष्णतामान). सिंध, गुजराथ, देश.
- ४ थंड हवा:—(कमी उष्णतामान). सह्याद्रीचा माथा.
- ५ दमट हवा:—(वाफेचें प्रमाण जास्त अशी हवा). कोंकण.
- ६ कोरडी हवा:—(वाफेचें प्रमाण कमी अशी हवा). सिंध, महाराष्ट्र.

७ रोगी हवा:—ठाणें जिल्हा, कारवार जिल्हा, दलदलीचा प्रदेश, ह्यांतील हवा रोगट आहे.

८ निरोगी हवा:—[थंड व कोरडी अशी हवा]. सातारा, पुणे, बेळगांव.

७६ निरनिराळ्या भागांतील हवामान:—सिंध-कडक उन्हाळा. कोंकण-थंड व सम हवा. देश-कोरडी व उष्ण हवा.

७७ हवामानाचे परिणाम:—थंड हवेंतील लोक वर्णानें गोरे, कंटक व उद्योगी असतात. उष्ण हवेंतील लोक काळे, कमी बुद्धिमान् व कमी उद्योगी असतात.

७८ वाऊस:—१ मान्सून वारे:—निरनिराळ्या ऋतूंत नियमितपणें वाहणारे वारे. २ नैर्ऋत्येकडून वाहणारे वारे—हे एप्रील ते सपटंबर पर्यंत वाहतात. अरबी समुद्राकडून वाहतात. यांनी कोंकण, सह्याद्री, गुजराथ यांत पाऊस पडतो. या पावसावर खरी-पाचीं पिकें होतात. ३ ईशान्येकडून वाहणारे वारे:—हे आक्टोबर ते मार्च पर्यंत वाहतात. पाऊस थोडा पडतो. या हंगामांत रब्बीचीं पिकें होतात. पाऊस:—सह्याद्री, कोंकण, गुजराथ यांत फार पडतो. देशावर बेताचा पडतो. व सिंधमध्ये थोडा पडतो. नगर, सिंध, सोलापूर यांत क्वचित् दुष्काळ पडतो.

७९ सुपीकपणा:—[जमिनीचा कस].

१ नदीकांठच्या प्रदेशांत गाळ सांचून “ गाळाच्या सुपीक जमिनी ” तयार होतात. २ खडकाल व डोंगराळ प्रदेश नापीक असतो. ३ सिंधमध्ये:-सिंधूच्या कांठची जमीन सुपीक. इतर सुपीक जमिन आहे, पण पाऊस पडत नाही. सकरच्या धरणामुळे सिंध अतिशय सुपीक होईल. ४ गुजराथ:-जमीन कसदार, फार सुपीक. ५ महाराष्ट्र:-नद्यांच्या कांठचे प्रदेश सुपीक. जमीन कसदार. ६ कोंकण--जमीन रेताने हळू नुन नापीक. ७ सुपीकपणाचे नंबर:- गुजराथ, खानदेश, कर्नाटक, महाराष्ट्र, सिंध.

८० जमिनीचे उत्पन्न व पिके:-देश:-गहू, ज्वारी, बाजरी, हरबरा, तूर, कापूस, गाळिताची धान्ये, मका, तीळ, करडी, जवस, ऊंस, अंबाडी, नीळ, मिरची, लाख, खजूर, तंत्राकू, भुइमूग, हळद. कोंकण:-तांदूळ, नाचणी, वरी, नारळ, सुपारी, बटाटे, वाल. दक्षिण कोंकण, कारवार:-वेलदेडे, सुपारी, मिरी, चंदन, कॉफी, ताग, बटाटे, हरडे, अमसोलें, काजू, नारळ. कापूस पिकणारा प्रदेश:-सिंध, गुजराथ, खानदेश, सोलापूर.

८१ फळे:-देश-पेरू, डालिंब, लिंबे, अंजीर, पपनस, नारिंग, संत्री, कलिंगड, द्राक्षे. कोंकण-केळी, आंबे, फणस, काजू, अमसोलें.

८२ झाडे:-देश-बाभूळ, लिंब, कळक, चिंच, खैर, पिंपळ, वड. कोंकण:-सागवान, फणस, आंबा.

८३ प्राणी:-हिंस्र-वाघ, कोल्हा, खोंकड, तरस, लांडगा, रानडुकर. इतर प्राणी:-घोडे [काठवाड]. उंट [सिंध]. हत्ती [काठवाड]. रानगाढवे (कच्छ). तट्टे (नगर). ससे, हरणे, सुसरी, माकड, सर्प. पाळिव:-गाय, बैल, ह्यस, मेंढ्या, शेळ्या.

• ८४ पक्षीः--कावळा, घार, चिमणी, बहिरी ससाणा, मोर, राघू, कबूतर, मैना, पारवा, गिधाड, कोंबडा, कौकीळ, बगळा, टोळ, करकोचा.

८५ खनिज संपत्तिः--सोनं (धारवाड). लोखंड, मँगनीज [पंचमहाल] दगडी कोळसा (सिंध, कच्छ). पोरबंदरी व शहावादी दगड (पोरबंदर). हिरे (कृष्णा गोदावरी कांठ). रुपें [कच्छ]. तांबें [अरवली]. शिसें [गुजराथ]. तुरटी [कच्छ, काठेवाड]. मोतीं (कच्छ). मीठ (खाराघोडा).

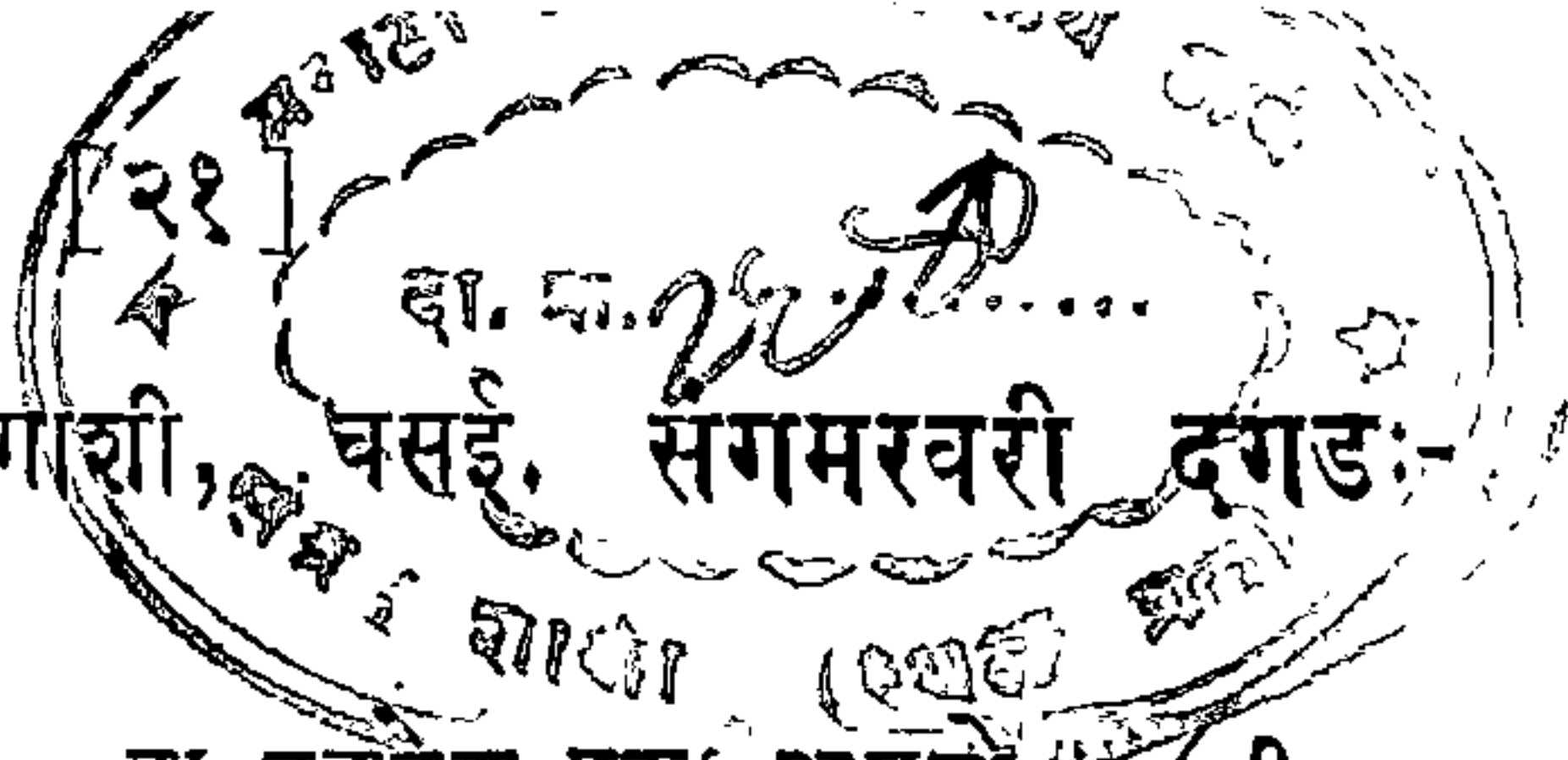
८६ दूळणवळणाचीं साधनें:-पक्क्या सडका, आगगाड्या, आगबोटी, पोष्ट व तारखातें, टेलिफोन, कालवे, विमानें.

८७ पक्क्या सडकाः-१ मुंबई ते नासिक धुळें वरून दिल्ली. २ मुंबई ते मद्रास. ३ मुंबई ते हरिहर. ४ वेंगुर्ला ते बेळगांव. ५ कारवार ते गदग.

८८ रेल्वेः-१ ग्रेट इंडियन पेनिन्सुला रेल्वेः- (जी. आय्. पी.) शाखा-मुंबई ते भुसावळ, कल्याण ते हुटगी, दौंड ते मनमाड, धुळें ते चाळिसगांव; अंमळनेर ते जळगांव; नेरळ ते माथेरान; पंढरपूर ते बार्शी:- २ दी बॉम्बे बडोदा आणि सेंट्रल इंडिया रेल्वे [बी. बी. ऍंड सी. आय्. रेल्वे]:-शाखा मुंबई ते बडोदा, सुरत ते अंमळनेर, अहमदाबाद ते डी.सा. ३ मद्रास आणि सदर्न मराठा रेल्वे [एम्. एस्. एम्. आर्.] शाखा-पुणे ते गदग, लोंढा ते मारमगोवा. मिरज ते सांगली, मिरज ते कोल्हापूर, हुबळी ते हुटगी हुबळी ते हरिहर. ४ राजपुताना माळवा रेल्वे अहमदाबाद ते मारवाड. ५ जोधपूर बिकानेर रेल्वे:-मारवाड ते हैदराबाद. ६ सिंध पंजाब रेल्वे--(नार्थ वेस्टर्न रेल्वे). कराची ते जाकोबाबाद. ७ काठेवाड रेल्वे:-वढवाण ते भावनगर, वेशवळ ते मोरवी. राजकोट ते वढवाण. ८ त्वापी व्हॅल्ली रेल्वे:-सुरत ते अंमळनेर. ९ गोदावरी व्हॅल्ली रेल्वे-मनमाड ते हैदराबाद.

८९ कारखाने व उद्योगधंदे:-

व्यापारी पेठा:-चिपळूण, निपाणी, पुणे, मालवण, वेंगुर्ले, शाहापूर, फैजपूर. हातमाग:-खानदेश, सोलापूर, धारवाड, खादी पासोड्या:-फैजपूर, चिकोडी. लुगडी खण. अहमदाबाद, सोलापूर, धारवाड, फैजपूर, पुणे, जुन्नर, इलकल, सांगली, संगमनेर, भिवंडी, गालिचे, सत्रंज्या:-हैदराबाद, उमरकोट, तालीकोट. गिरण्या सरकी काढणे, सूत काढणे, कापड विणणे:-अहमदाबाद, अहमदनगर, गोकक, जळगांव, ठाणे, धुळे, अंमळनेर, मुंबई, सोलापूर, भडोच, बार्शी, भिवंडी. लोंकरीचे कापड:- व रेशमी कापड-अहमदाबाद, येवले, पुणे, ठाणे, भिवंडी, भूज, पैठण, बारामती. जर व किनखापी कापड:-अहमदाबाद, सुरत, भूज, येवले, पुणे, हैदराबाद. आगपेट्या:-अहमदाबाद, कऱ्हाड, बेळगांव. औषधे:-पनवेल. कसाईखाना:-वांद्रे. कागदाच्या गिरण्या:- भावनगर, अहमदाबाद, मुंढवे, हडपसर, मुंबई, जुन्नर, पुणे, कांचकारखाने:-ओगलेवाडी, तळेगांव, बडोदे. कांचेच्या बांग-गळ्या व मणी:-घोडगेरी, अहमदाबाद. कातडीं कमावणे:- शाहापूर. कौले:-संगळूर. छऱ्या:-पुणे, तूप:-खानदेश, धारवाड. तेल गाळणे:-पुणे, बेळगांव. तंबाकू व बिड्या:-पुणे. धातूंची भांडी:-पुणे, हुबळी, नासिक, सांगली, संगमनेर, शाहापूर. धातू-वरील नकशी काम:-भूज, पुणे. सोन्यारुप्याचे दागिने व जडावाचे काम:-कोल्हापूर, सांगली, पुणे, मुंबई, नासिक. शिंगावरील नकशी काम:-विजयदुर्ग. धान्याचा व्यापार:-पुणे, फर्जत, महाड, पेण. मीठ:-खाराघोडा. लांकूड:-तळेदे, पुणे, तावरकट्टी. फर्निचर व रंगीत सामान:-रत्नागिरी, सावंतवाडी, गोकक. कोरीव काम-लांकूड व हस्तिदंत-पुणे, अहमदाबाद. लोखंडी नांगर:-किलोस्कर वाडी, पुणे, सातारा. साखर:-पुणे.

सावणः-मुंबई, सुकेळीं:-आगाशी, वसई, संगमरवरी दगडः-
दांटा, राजपिंपळा, नांदोद.

१० आयात मालः—हा बहुतेक पक्का असतो. (१०० कोटि). धातूचे पत्रे, कापड व सूत, सोने, रुपें, साबूदाणा, चहा, चिनी मातीचीं भांडीं, मसाले, सिगारेट, रंग, हस्तिदंत, हिंग, लोखंड, साखर, राकेल, छऱ्या, रेशीम, लोकर, यंत्रें, कांच, दारू, चाकू, काऱ्या, कागद, घड्याळें, औषधें, दगडी कोळसा, स्टेशनरी, केशर, कापूर, फटाकड्या, आगपेट्या, खेळणीं. देशावरून कोंकणांत जाणारा मालः--गूळ, कापूस, कापड, मिरची, धान्यें, तंबाकू; कोंकणांतून देशावर येणारा मालः--नारळ, सुपारी, वेलदोडे, तांदूळ, काथ्या, खोबरेल, मासे, मीठ.

११ निर्यात मालः—हा बहुतेक कच्चा माल असतो. [१५० कोटि]. कापूस, गहूं, अफू, सूत, धान्यें, हरडा, कातडीं, लोकर, हाडें, गळिताचीं धान्यें, नीळ, राळ, लाख, कॉफी, मसाले, फळें, लांकूड, सुपारी, तंबाकू, मोतीं, जनावरें-गाई, ह्यशी, घोडे, बकरीं वगैरे.

मुंबई, कराची या बंदरांतून माल जातो व येतो. कराचीहून निर्यात मालः--गहूं (पंजाबांतिल). कापूस [सिंध]. लोकर (पंजाब). जनावरें. मुंबईहून निर्यात मालः--अफू (माळवा). कापूस [गुजराथ, खानदेश, वऱ्हाड]. धान्यें (देश). नारळ, सुपारी [कोंकण].

१२ लोकः--हिंदु, मुसलमान, [सिंध]. ख्रिस्ती (ठाणें, नगर, गोवें). पार्शी (सुरत, मुंबई). जैन (गुजराथ, महाराष्ट्र). यहुदी, भिल्ल. कोळी. लोकस्थितिः—पार्शी विद्येंत व व्यापारांत पुढें आहेत. भिल्ल, कोळी, अस्पृश्य मागासलेले आहेत. ब्राह्मण विद्येंत

पुढें आहेत. मुसलमान लोक कडवे व शूर असून व्यापार करितात. लोक वस्ती:—पुणे, सोलापूर, गुजराथ यांत दाट आहे. सिंध, कोंकण यांत वस्ती पातळ आहे.

९३ भाषा:—सिंधी [सिंध]. कच्छी (कच्छ). गुजराथी (गुजराथ). मराठी [देश व कोंकण]. कानडी (कर्नाटक). उर्दू (मुसलमान लोक). इंग्रजी [पारशी, ख्रिस्ती व सुशिक्षित].

९४ शिक्षण:—प्राथमिक शिक्षण सर्कीचें व मोफत करण्याबद्दल कायदा पास झाला आहे. त्याची बजावणी सुरू होईल. दुय्यम शिक्षण, उच्च शिक्षण, धंदेशिक्षण, शेतकी शिक्षण ह्यांच्या शाळा अनेक आहेत.

९५ लोकांचे धंदे:—शेती करणे, गुरें बाळगणे, कापड विणणे, मासे धरणे, मीठ करणे, व्यापार, नौकरी.

९६ राज्य-व्यवस्था:—आपला हिंदुस्थान देश इंग्लंडच्या ताब्यांत असून सार्वभौम पांचवे जार्ज हे हिंदुस्थानचे बादशाहा आहेत. आपल्या मुंबई इलाख्यावर 'गव्हर्नर इन्कौन्सिल' नांवाचे अधिकारी बादशाहा नेमितात, त्यांच्या मदतीस कार्यकारी कौन्सिल व कायदे कौन्सिल अशा दोन सभा आहेत. राज्य-व्यवस्थेकरितां खातीं पाडलीं असून त्यांचे राखीव खातीं व सोपीं व खातीं असे प्रकार आहेत. राखीव खातीं:—रेव्हेन्यू, जमाबंदी, अंत-व्यवस्था, न्याय, पोलिस, स्टांप, जेल, पाटबंधारे, दुष्काळनिवारण, तुरुंग, स्टांप, नोंदणी. हीं असून त्यांवर ४ अधिकारी आहेत. सोपीं व खातीं:—आरोग्य, वैद्यक, शिक्षण, रजिस्टर्ड संस्था, शेतकी, नोंदणी, अबकारी, ल्हे. बोर्डे, म्युनिसिपलिट्या, जंगल, पब्लिक वर्क्स, पतपेढ्या, या खात्यांवर तीन दिवाण आहेत. उत्पन्नाचीं

खातीः--जमीन महसूल, जकात, प्राप्तीवरील कर, जंगल, मीठ, मादक पदार्थ, पोष्ट, स्टॉप. खर्चाची खातीः--पोलिस, शिक्षण, पब्लिक वर्क्स, दुष्काळनिवारण, तुरुंग, पाटबंधारे.

९७ प्रत्येक खात्यावर अंमलदार नेमिले आहेत. ते कायदे-कौन्सिलच्या हुकमतीप्रमाणे वागतात. चीफ सेक्रेटरी, हायकोर्ट जज, डायरेक्टर ऑफ पब्लिक इन्स्ट्रक्शन, इन्स्पेक्टर जनरल ऑफ पोलीस, सर्जन जनरल वगैरे. अधिकारी आहेत.

९८ कमीशनरी भागः--मध्यभाग, दक्षिणभाग, वगैरे भागांवर कमीशनर आहेत. त्यांजकडे स्थानिक स्वराज्य व मुलकी हीं कामे आहेत. विद्याखात्यावर ' एज्युकेशनल इन्स्पेक्टर ' आहेत.

९९ जिल्हाः--जमीन महसूल व फौजदारी खटल्यांची चौकशी यासाठी कलेक्टर किंवा डिस्ट्रिक्ट मॅजिस्ट्रेट, असिस्टंट कलेक्टर, डेप्युटी कलेक्टर आहेत. सेशनजज, असि. जज, दिवाणी व फौजदारी खटले तपासतात. दवाखान्यांवर सिव्हिल सर्जन. रस्ते, कालवे ह्यांवर एक्झिक्युटिव्ह इंजिनियर. गुन्हेगार पकडून शांतता राखण्याच्या पोलिस खात्यावर पोलिस सुपरिटेंडेंट आहेत. या शिवाय फॉरेस्ट ऑफिसर, डेप्युटी एज्युकेशनल इन्स्पेक्टर आहेत.

१०० तालुकाः--मामलेदार--(जमीन महसूल, खजीना, गुन्हे तपासणे,) यांच्या कचेरीत हेड कारकून किंवा शिरस्तेदार असतो. फौजदार [गुन्हेगार पकडणे], सबरजिस्ट्रार (दस्त एवज नोंदणे). पोष्टमास्तर [पोष्टखाते]. तालुका मास्तर; फॉरेस्ट रेंजर, राउंडगार्ड [जंगले व कुरणे], व्ह्याक्सिनेटर [देवी काढणे]. सबजज (न्यायखाते). असे अंमलदार आहेत.

१०१ गांवः--पोलिसपाटीलः--(गांवचा वसूल गोळा करून मामलेदाराकडे पाठविणे, गांवची स्वच्छता ठेवणे, गुन्ह्याची

धौकशी करणें, जनन मरणाची नोंद ठेवणें), हिशेब लिहिण्याकरितां कुलकर्णी आहेत.

१०२ स्थानिक स्वराज्य:—१ म्युनिसिपालिट्या:—शहरची स्वच्छता ठेवणें, आरोग्य, शिक्षण, पाणी पुरवठा, रस्ते वगैरे कामाकरितां घरपट्टी, जकात, वगैरेच्या रूपानें कर घेतात. त्याची व्यवस्था लोकांनीं निवडून दिलेली मंडळी असते, ती पाहाते. २ म्यु. शहरें:—मुंबई, कराची, अहमदाबाद, पुणे, धुळे, सोलापूर, सातारा, बेळगांव वगैरे.

१०३ लोकलबोर्डें:—लोकल फंडाच्या उत्पन्नांतून जिल्ह्यांत रस्ते करणें, विहिरी खोदणें, शिक्षण देणें, आरोग्य राखणें हीं कामे करण्याकरितां लोकांनीं निवडून दिलेली मंडळी असते, तालुक्यास तालुकालोकलबोर्डें व जिल्ह्यास जिल्हालोकलबोर्डें अशा संस्था असतात.

१०४ संस्थानच्या राज्यव्यवस्थेवर देखरेख:—मोठ्या संस्थानावर देखरेख ठेवण्याकरितां ' रेसिडेंट ' आहेत. बडोदे संस्थान हिंदुस्थान सरकारच्या ताब्यांत आहे. लहान संस्थानांवर पोलिटिकल एजंट आहेत. अगदीं लहान संस्थानांचा समूह करून त्यास एजन्सी नांव देतात. एजन्सीवर पोलिटिकल एजंट आहेत. पोलिटिकल एजंट व रेसिडेंट हे गव्हर्नरच्या ताब्यांत असतात.

पारिभाषिक शब्दांच्या व्याख्या:

- १ आखात:—समुद्राचा फांटा अरुंद असून तो जमिनीस दूरवर गेला असतो, त्यास आखात म्हणतात.
- २ आयात माल:—स्वदेशांत येणारा माल.
- ३ इलाखा:—अनेक भाग मिळून झालेला जो प्रदेश त्यास इलाखा म्हणतात.
- ४ उगम:—नदी अगर ओढा जेथून उत्पन्न होतो, ते ठिकाण.
- ५ उंचवट्याचा प्रदेश:—समुद्रसपाटीपेक्षा जास्त उंच असा प्रदेश.
- ६ उन्हाळें:—पृथ्वीच्या पोटांतील उष्णतेमुळे कांहीं झऱ्यांचें पाणी ऊन असतें, अशा झऱ्यास उन्हाळें म्हणतात.
- ७ उपसागर:—आखाताचें तोंड रुंद व पसरट असल्यास त्यास उपसागर म्हणतात.
- ८ एजन्सी:—पोलिटिकल एजंट्याच्या देखरेखीखाली असणाऱ्या अनेक संस्थांनांच्या समूहास एजन्सी म्हणतात.
- ९ ओढा:—लहान नदीस किंवा मोठ्या ओहोळ्यास ओढा म्हणतात.
- १० ओहोळ:—जास्त पाऊस पडला म्हणजे पाणी उतारावरून वहात जातें, त्यास ओहोळ म्हणतात.
- ११ ओहोटी:—समुद्राचें पाणी ओसरतें, त्यास म्हणतात.

१२ कडाः—पर्वत किंवा डोंगर ह्याची एक बाजू तुटून भिंती-सारखी झालेली असते, त्यास ' कडा ' ह्मणतात.

१३ कच्चामालः—सृष्टीमध्ये आपोआप उत्पन्न होणारा माल. उदा० लांकूड, माती, धान्य, कापूस.

१४ कालवाः—नदी किंवा सरोवर ह्याचा पाट काढून जमिनीत दूरवर नेलेला असतो, त्यास कालवा ह्मणतात.

१५ किनाराः—समुद्राची कड.

१६ किल्लाः—शत्रूपासून संरक्षण होण्याकरितां सभोंवती तट बांधून तयार केलेल्या प्रदेशास किल्ला ह्मणतात, किल्ल्याचे तीन प्रकार आहेत. १ डोंगरी (गड), २ भुइकोट, ३ जंजिरा किंवा दुर्ग.

१ डोंगरी किल्लाः—डोंगरमाथ्यावर कडा पाडून केलेला किल्ला.

२ भुइकोटः—सपाट प्रदेशांत गांठणाभोंवती तट बांधून व सभोंवती खंदक खणून केलेला किल्ला.

३ जंजिराः—समुद्र किनाऱ्यावर तट बांधून केलेला किल्ला.

१७ कोंकणः—सह्याद्रीच्या पश्चिमेकडील अरुंद पट्टीस कोंकण ह्मणतात.

१८ कोरीव लेणीः—डोंगर पोंखरून त्यांतील दगडांत कोरलेल्या इमारती, देवळे वगैरे नकशीदार कामास कोरीव लेणी ह्मणतात.

१९ खरीपाचीं पिकेंः—पावसाळ्यांत होणारीं पिकें.

२० खाडीः—नदीचे मुख समुद्राच्या भरतीचे पाणी आंत घेण्याजोग रुंद असल्यास त्यास खाडी ह्मणतात.

२१ खिंडः—पर्वत व डोंगर यांच्या मधील सखल प्रदेशास खिंड ह्मणतात.

२२ खेडेगांवः—लहान गांवास ह्मणतात.

२३ खोरेः—डोंगरांच्या रांगांमध्ये जो खोल प्रदेश असतो त्यास खोरे ह्मणतात.

२४ खंदकः—किल्यासभोंवतीं खोल पण अरुंद अशी जमीन खणतात, त्यांत पावसाळ्यांत पाणी सांचते, अशा खणलेल्या भागास 'खंदक' ह्मणतात.

२५ गांवः—जेथे १००० ते ४००० पर्यंत मनुष्य वस्ती असते, असे ठिकाण.

२६ गांवठाणः—गांवांत मनुष्यवस्ती असलेली जी हद्द तीस गांवठाण ह्मणतात.

२७ गुहाः—डोंगरामध्ये खोलगट असलेल्या घळीस किंवा भेगेस गुहा ह्मणतात.

२८ गोदी-[डॉक]-बंदरांत समुद्र किनाऱ्यास धक्का बांधून आगबोटी थांबविण्याकरितां जी जागा केलेली असते, तीस गोदी किंवा डॉक ह्मणतात.

२९ घांटः—डोंगरावरून जाण्या येण्याकरितां जे रस्ते केलेले असतात, त्यास 'घांट' ह्मणतात.

३० घांट [नदीचा] नदीच्या कडेला दगडी पायऱ्या बांधतात त्यास नदीचा घांट ह्मणतात.

३१ जहागिरः—सरदाराकडे तोडून दिलेला प्रदेश.

३२ जिल्हाः—अनेक तालुके मिळून होणारा भाग.

३३ जंगलः—मनुष्यवस्ती नसलेले अरण्य.

३४ जंक्शन स्टेशन:—आगगाडीचे अनेक फांटे मिळणारे स्टेशन.

३५ झरा:—पाण्याचा प्रवाह जमिनीतून आपोआप सुरू होतो, ते ठिकाण.

३६ टेंकडी:—जमिनीच्या उंचवट्यास टेंकडी ह्मणतात.

३७ डोंगर:—फार मोठी टेंकडी

३८ डोह:—नदीत किंवा खाडीत जेथे पाणी फार खोल असते, त्या ठिकाणास डोह ह्मणतात.

३९ तळें [तलाव]:—चारी बाजूंनी जमीन असून मध्ये जो पाण्याचा सांठा असतो, त्यास ' तळें ' ह्मणतात.

४० तालुका:—अनेक गांवे मिळून होणारा जिल्ह्याचा जो भाग त्यास तालुका ह्मणतात.

४१ दरा (दरी):—दोन डोंगरामधील लहान व चिंचोळ्या भागास ' दरा ' ह्मणतात.

४२ दलदल:—नदी व खाडी यांच्या कांठाला असलेली पाणथळ जागा.

४३ दिशा:—ह्मणजे बाजू. मुख्य दिशा पूर्व, पश्चिम, दक्षिण, उत्तर. उपदिशा ईशान्य, आग्नेय, नैऋत्य, वायव्य. सूर्य उगवतो ती पूर्व, मावळतो ती पश्चिम. नकाशांत वरची बाजू उत्तर, खालची दक्षिण, उजव्या हाताकडील पूर्व व डावेकडील पश्चिम.

४४ द्वीपकल्प:—ज्या प्रदेशाच्या तिन्ही बाजूकडून पाणी असून चौथी बाजू जमिनीशी जोडलेली असते; त्यास ' द्वीपकल्प ' ह्मणतात.

४६ दीपगृहः—(लाइट हास)—समुद्र किनाऱ्यास कांहीं बंदरांत जहाजांना ' हे बंदर आहे ' असे सुचविणारे, व खडक सुचविण्याकरितां खडकावर उंच मनोऱ्याप्रमाणे इमारत बांधून वर फिरता दिवा ठेवितात; त्यास ' दीपगृह ' ह्मणतात.

४७ दुआबः—दोन नद्यांमधील प्रदेश.

४७ देवस्थानः—हिंदु देवालय व त्याच्या खर्चाकरितां तोडून दिलेले उत्पन्न. यांस देवस्थान ह्मणतात.

४८ देशः—सह्याद्रीच्या पूर्वेकडील प्रदेशास देश ह्मणतात.

४९ धरणः—कांहीं नद्यांना धके बांधून पाणी अडवून ठेविलेले असते, त्यास धरण ह्मणतात

५० धबधबाः—नदीचा प्रवाह डोंगरांतील उंच कड्यावरून एकदम खाली कोसळतो; अशा ठिकाणास धबधबा ह्मणतात.

५१ नकाशाः—पृथ्वीचा किंवा पृथ्वीवरील कोणत्याही भागाचा कागदावर प्रमाणांत काढलेल्या आकृतीस ' नकाशा ' ह्मणतात.

५२ नदीः—पर्वत, डोंगर, किंवा सरोवर यापासून गोड्या पाण्याचा प्रवाह निघून उतार जमिनीकडे वाहात जातो, त्यास नदी ह्मणतात.

५३ निर्यात मालः—परदेशी जाणाऱ्या मालास ' निर्यात माल ' ह्मणतात.

५४ पक्का मालः—कच्च्या मालापासून कृतीने तयार केलेला उपयुक्त माल; उदा०—कापड, भांडी, साखर, तूप.

५५ पठारः—डोंगरावरील मैदान, किंवा उंच मैदान.

५६ प्रवाह [नदीचा] याचे ३ प्रकार आहेत. १ पूर्व-प्रवाह-उगमा जवळचा भाग. २ मध्यप्रवाह-मधील प्रवाह; ३ उत्तर-प्रवाह-मुखाकडील भाग.

५७ पर्वतः—डोंगर फार मोठा व उंच असून तो लांबवर पसरलेला असल्यास त्यास पर्वत ह्मणतात.

५८ पर्वतांच्या रांगाः—डोंगर किंवा पर्वत तळाशी लागून असतात, त्यास 'पर्वतांच्या रांगा' ह्मणतात.

५९ पाणलोटः—ज्या उंच मैदानांतून पाणी चोहोंकडे जाते, त्यास पाणलोट ह्मणतात.

६० धात्र [नदीचें].—नदीच्या दोन्ही कडांमधील प्रवाहाचा भाग.

६१ बेटः—सर्व बाजूनी पाणी असून मध्ये जमीन असते, त्यास बेट ह्मणतात.

६२ बोगदाः—आगगाडी जाण्या येण्याकरितां डोंगर पोंखरून जो रस्ता करितात त्यास 'बोगदा' ह्मणतात.

६३ बंदरः—समुद्र किनाऱ्यास आगबेटी थांबविण्याकरितां केलेली सोईची जागा.

६४ भरतीः—समुद्राचें पाणी चढते त्यास 'भरती' ह्मणतात.

६५ भूशिरः—[भूशलाका, केप]. जमिनीचा चिंचोळा भाग समुद्रांत गेलेला असतो त्याला 'भूशिर' ह्मणतात.

६६ महाल [पेढा]-तालुका मोठा असल्यास त्याचा निराळा भाग करितात त्यास महाल ह्मणतात. महालावरील अधिकाऱ्यास 'महालकरी' ह्मणतात.

६७ महासागरः--पृथ्वीवरील खाऱ्या पाण्याचे ५ भाग मानिले. आहेत; त्या प्रत्येकास ' महासागर ' असें ह्यणतात. ते असेः--पॅसिफिक, अटलांटिक, उत्तर, दक्षिण व हिंदी महासागर.

६८ मान्सून वारेः--नियमितपणे वाहणारे हंगामी वारे.

६९ माळः--गांवठाणाबाहेरील मोकळा सपाट प्रदेश.

७० मिठागरः--मीठ पिकविण्याचा कारखाना. उरण, कुरलें, पेण, वसई, येथें मिठागरें आहेत.

७१ मुखः--नदी ज्या ठिकाणीं समुद्रास किंवा सरोवरास मिळते; त्या जागेस ' नदीचें मुख ' ह्यणतात.

७२ म्युनिसिपालिटीः--शहरची व्यवस्था पाहणारी कमेटी किंवा मंडळी.

७३ मैदानः--दरा मोठा व सपाट असल्यास त्यास 'मैदान' ह्यणतात. किंवा सपाट जमिनीचा मोठा प्रदेश.

७४ मृगजलः--सूर्याच्या उष्णतेनें मैदानांतील जमीन तापून त्या ठिकाणीं नदी किंवा सरोवर आहे असा भास होणें; ह्या चमत्कारास ' मृगजल ' असें ह्यणतात.

७५ रब्बीचीं पिकेंः--थंडीच्या दिवसांत होणारीं पिकें.

७६ रेल्वेः--लोखंडी रुळाचा आगगाड्या जाणारा रस्ता.

७७ लोकल बोर्डः--लोकल फंडाच्या उत्पन्नांतून लोकहिताचीं कृत्यें [उदा०--शिक्षण, दवाखाने, रस्ते, कालवे वगैरे कामें]. करणारी मंडळी.

७८ शहरः--पुष्कळ वस्ती असलेलें मोठें गांव.

७९ शिखरः—पर्वत किंवा डोंगर यांच्या माथ्यास 'शिखर' ह्मणतात.

८० स्टेशनः—उतारू व माल चढण्याउतरण्याकरितां आगगाडी थांबण्याचें ठिकाण.

८१ सखल प्रदेशः—समुद्र सपाटी पेक्षां फार उंच नसलेला प्रदेश.

८२ समुद्रः—खाऱ्या पाण्यानें भरलेल्या फार मोठ्या खळग्यास 'समुद्र' ह्मणतात.

८३ सरोवरः—फार मोठें तळें.

८४ संगमः—एक नदी दुसऱ्या नदीला ज्या ठिकाणीं मिळतें त्या ठिकाणास 'संगम' ह्मणतात.

८५ संयोगि भूमीः—दोन जमिनीस जोडणारा जमिनीच्या भागास 'संयोगि भूमी' ह्मणतात.

८६ संस्थानः—मुख्य राजाच्या अंमलाखालीं व कांहीं अंशी स्वतंत्र असणाऱ्या लहानशा राज्यास 'संस्थान' ह्मणतात.

८७ स्वाभाविक विभागः—प्रदेशाची उंची, जमिनीचें स्वरूप यांच्या अनुरोधानें व डोंगर, नदी अगर समुद्र किनारा यांनीं मर्यादित, असा भूप्रदेश. याला "स्वाभाविक विभाग" ह्मणतात.

८८ स्थानिक स्वराज्यः—एकाद्या प्रदेशाची अंतर व्यवस्था तेथील 'लोकनियुक्त मंडळ्या'वर सोंपविलेली असते; अशा व्यवस्थेस 'स्थानिक स्वराज्य' ह्मणतात. उ. म्युनिसिपालिट्या, लोकलबोर्डे.

८९ स्केलः—[प्रमाण]—मोठ्या प्रदेशाचा नकाशा लहानशा कागदावर ज्या प्रमाणानें काढलेला असतो, त्यास 'स्केल' ह्मणतात.

९० सेक्रेटरीएटः—गव्हर्नर साहेबांच्या सेक्रेटरींचे सरकारी ऑफीस.

९१ हवामानः—एकाद्या प्रदेशाचें सरासरी उष्णतामान.

९२ क्षेत्रः नदीच्या कांठीं अगर संगमावर देवस्थान असलेल्या गांवास अगर पवित्र स्थलास ' क्षेत्र ' ह्मणतात.

९३ समुद्र व जमीन यांतील विरोधः—

१ बेट-उलट-सरोवर. २ आखात-द्वीपकल्प. ३ खाडी-भूशिर.
४ सामुद्रधुनी-संयोगिभूमि.

९४ कारखाने कोठें निघतातः—कच्च्या मालाचा भरपूर पुरवठा. वाहतुकीची साधनें, श्रीमंत धाडशी व्यापारी जेथे आहेत तेथे कारखाने निघतात.

९५ समुद्राचें पाणी खारें कां?—नद्यांतून थोडा थोडा क्षारमय पदार्थ समुद्रांत येतो. व समुद्राच्या पाण्याची वाफ होऊन गाळ तसाच सांचून राहतो. हजारों वर्षे असा क्रम चालल्यानें समुद्राचें पाणी खारट झालें आहे.

९६ नद्यांची तुलनाः—लांबी, वाहण्याची दिशा, प्रवाहाचा जोर, कालवे, जलमार्ग, पिकें.

९७ पर्वतांची तुलनाः—उंची, लांबी, दिशा, नद्यांचे उगम, त्यांच्या दिशा, खनिज पदार्थ, वनस्पति, प्राणी.

९८ हवामानाची तुलनाः—प्रदेशाचें स्वरूप, समुद्र-सांनिध्य, समुद्रसपाटीपासून उंची, वारे, दक्षिणोत्तर अंतर.

९९ भूप्रदेशाची तुलनाः—प्रदेशाचें स्वरूप, पर्वत, नद्या, आकार, उत्पन्न, धंदे, सुपीकपणा वगैरे.

१०० देश व कोंकण यांची तुलना:—

तुलना	देश	कोंकण.
१ प्रदेश—	उंचवऱ्याचा.	सखल.
२ स्वरूप—	प्रदेश अरुंद.	पठाराचा प्रदेश.
३ उतार—	पूर्वेकडे.	पश्चिमेकडे.
४ नद्या—	फार आहेत; जास्त लांब आहेत; जास्त उपयुक्त आहेत.	कमी आहेत. लांबीने कमी आहेत. उपयुक्तता कमी.
५ हवा—	विषम, व उष्ण.	सम व दमट.
६ पाऊस—	कमी.	फार.
७ पिके—	कापूस, ज्वारी इत्यादि.	तांदूळ, नारळ इत्यादि.
८ भाषा—	मराठी.	मराठी.

उपयोग.

१०१ आखातें, भूशिरें वगैरे यांचा उपयोग:—१ किनाऱ्यास खांडी असल्याने दळण वळण करणे सोईचे असते. २ चांगली बंदरे होतात.

१०२ आगगाड्या:—१ मनुष्ये व माल यांची त्वरित ने-
आण होते. २ दुष्काली प्रदेशांत साधनसामुग्री पाठवितां येते.
३ युद्ध, बंडे, व दंगे यांप्रसंगी सैन्य पाठवितां येते. ४ भिन्न प्रदेशांत
दळण वळण वाढते. ५ व्यापार वाढतो.

१०३ कालवेः—धरणे-पाटबंधारे-शतीस व पिण्यास-पाण्याची पुरवठा होतो.

१०४ किल्लाः—शत्रूंपासून प्रदेशाचे संरक्षण करितां येते.

१०५ खाडीः—(१) होड्या व गलबते दूरवर नेतां येतात. (२) गलबतांना आश्रयास निवाऱ्याचे स्थान मिळते. (३) खारे मासे मिळतात.

१०६ गोदीः—जहाजांवर माल चढवितां उतरवितां येतो.

१०७ घांटः—डोंगराळ प्रदेशांत दळणवळण करणे सोईचे असते.

१०८ जंगलः—१ इमारतीची व जळाऊ लांकडे मिळतात. २ हिरडा, लाख, शिकीकाई वगैरे उद्भिज्ज पदार्थ मिळतात. ३ पाऊस पडतो. ४ पाणी जमिनीत मुरते.

१०९ डोंगर, पर्वतः—१ लांकूड मिळते. २ सरहद्द ठरविणे सोईचे असते. ३ पावसाने डोंगर झिजून मैदानावर सुपीक जमिनी तयार होतात. ४ माथा सपाट थंड असल्यास लोक उत्तम हवेसाठी येऊन राहतात. ५ शिखरे ढगांना आडवून पाऊस पाडतात. ६ नद्या उत्पन्न होतात. ७ इमारतीचे दगड व खनिज संपत्ति मिळते. ८ वारे अडविले असतात. ९ शत्रू येण्यास प्रतिबंध होतो. १० लोक कंटक होतात.

११० दऱ्या, खोरी, गुहा वगैरेः—१ सृष्टिसौंदर्य पाहतां येते. २ पाणी सांचून झरे उत्पन्न होतात. २ झाडी उत्पन्न होते.

१११ दिशाः—प्रदेशातील वेगवेगळ्या स्थानांची जागा नक्की समजते.

११२ धबधबाः—१ पाण्याच्या जोरावर वीज उत्पन्न करून गिरण्या व कारखाने चालवितां येतात.

११३ नकाशाः—१ भूगोल विषयक ज्ञान होतें. २ प्रवासास मदत होते. ३ न पाहिलेल्या प्रदेशाची बरीच कल्पना होते.

११४ पठारः—१ हवा थंड व स्वच्छ असते. २ वसाहतीस उत्तम.

११५ नद्या-सरोवरेः—१ पाणी पिण्याच्या व शेतीच्या उपयोगी पडतें. २ कालवे काढतां येतात. ३ जलमार्ग उपयोगी पडतो. ४ व्यापार चालतो. ५ सरहद्द ठरवितां येते. ६ कांठांस गाळाच्या सुपीक जमिनी तयार होतात. ७ कांठी गांवे वसविणें सोईचें असतें. ८ दाट झाडी तयार होते. ९ नळानें शहरांत पाण्याचा पुरवठा करितां येतो. १० मासे मिळतात.

११६ बेटः—१ बेटावरील लोक दर्यावर्दीपणांत हुशार होतात. २ दीपगृहे बांधतां येतात. ३ दळण वळण वाढतें. ४ किल्ले बांधतां येतात.

११७ दीपगृहेः—जलमार्गांत असलेल्या जहाजांना ठिकाण समजतें.

११८ बंदर व समुद्र किनाराः—१ जहाजे सुरक्षित राहतात. २ जलमार्गानें दळण वळण होऊन व्यापार वाढतो. ३ जलमार्ग कमी खर्चाचा असतो.

११९ भूशिरः—१ दीपगृह बांधतां येतें. २ बंदरे होतात.

१२० मैदानः—१ गांवे वसतात. २ शेतकी करून धान्य पिकवितां येतें.

विल्हेवारी.

खालील स्थले काय आहेत, कोठे आहेत, व कशाकरिता प्रसिद्ध आहेत ते सांगा:-

अकलकोट, अकोले, अजिमतारा, अजिंठा, अथणी, अपरसिंधफ्रँटियर, अबू, अमरकंटक, अरबासमुद्र, अरवली, अलिबाग, अहमदाबाद, अहमदनगर, अंकोला, अंबा, अंमळनेर, आगाशी, आळंदी, आंबेगांव, इगतपुरी, इचलकरंजी, ईदर, इलकल, इंडी, इंदापूर, इंद्रायणी, उत्तरभाग, उंबरगांव, उमरकोट, उरण, एदलाबाद, एरंडोल, औदुंबर, औंध, औरंगाबाद, कच्छ, कर्जत, कर्नाटक, करजगी, कगची, कल्याण, कलघटगी, कळवण, कळसूबाई, कागल, काठेवाड, कादवा, कानेरी, काले, कारवार, किलोस्करवाडी, कुंडलिका, कुंभार्ली, कुमठे, कुरुंदवाड, कुलाबा, कोंकण, कोड, कोपरगांव, कोयना, कोरेगांव, कोल्हापूर, क्रेटा, कृष्णा, खटाव, खडकी, खडे, खानदेश, खानापूर, खाराघोडा, खालापूर, खिरथर, खेड, खेडा, खैरपूर, खंडाळ, खंवायत, गदग, गाणगापूर, गिरणा, गिरनार, गिरसप्पा, गुहागर, गोकर्णमहाबळेश्वर, गोकक, गोंडळ, गोदावरी, गोवे, घोषो, घटप्रभा, घारापुरी, चंद्रगड, चंद्रभागा, चांदवड, चाळिसगांव, चिकोडी, चिंचवड, चिपळूण, चोपडे, जत, जबलपूर, जमाखिडी, जव्हार, जळगांव, जंजारा, जाकोबाबाद, जाफराबाद, जामखेड, जामनेर, जावली, जुन्नर, जुनागड, जेजुरी, जोधपूर, ठाणे, डहाणू, डकूर, डांगदेश, ड्यंबकेश्वर, तळेगांव, तळोदे, तान्सा, तापी, तालीकोट, तासगांव, तिनैघाट, तुंगभद्रा, तुळशी, तोरणा, थरपारकर, थळघाट, दमण, दक्षिणभाग, दक्षिणमहाराष्ट्र, द्वारका, दांटा, दापोली, दारणा, दिंडोरी, दीव, देवगड, देहू, दौंड, दौलताबाद, धरमपूर, धारवाड, धुळे, धोम, धांगध्रा, नगर, नडियाद, नंदुरबार, नवाबशाह, नर्मदा, नरगुंद, नरसोबावाडी, नवलगुंद, नवानगर, नवापूर, नहर, नागोठाने, नांदगांव, नासिक, निपाणी, निफाड, निर्मळ, निग, निगतरसिंगपूर, नेरळ, नेवासे, पनवेल, प्रतापगड, प्रवरा, परशराम, परसगड, परळी, पंचमहाल, पंचवटी, पंजाब, पंढरपूर, पाचोरे, पाटण, पारनेर, पारोळे, पालनपूर, पांचगणी, पांझरा, पिंपळनेर, पुणे, पुणतर्वे, पूर्णा, पुरंदर, पेठ, पेण, पोरबंदर, फलटण, फैजपूर, फोंडाघाट, बंकापूर, बडोदे, बदामी,

बलुचिस्तान, बागलाण, बागलकोट, बागेवाडी, बाणकोट, बारडोली, बार्शी, बारामती, बावडै, बिकानेर, बिळगी, बुधगांव, बेळगांव, बैतूल, चोरघांट, बोरी, बोलन, भगूर, भटकळ, भडगांव, भडोच, भावनगर, भीमथडी, भीमा, भीमाशंकर, भिवंडी, भिलवडी, भूज, भुसावळ, भोर, मनमाड, मंचर, मंडणगड, मच्छली-पट्टण, मद्रास, मध्यप्रांत, मध्यभाग, मलप्रभा, महाड, शहाबछेश्वर, महागठूर, मर्हा, महीकांठा, ह्यसूर, मांझ, माथेरान, मांडवी, माठे, माण, माणगांव, मारवांड, मालकमपेठ, मालेगांव, मालवण, मावळ, माहीम, माळवा, मियानी, मिरज, मुगद, मुचकुंदी, मुंडगी, मुद्देविहाळ, मुधोळ, मुंबई, मुरगोड, मुरवाड, मुरुड, मुळशी, मुळापुठा, मेवासी, मोखाडा, मोरवी, मोसम, यल्लापूर, यावल, येवले, रत्नागिरी, राजकोट, राजपिंपळा, राजपुताना, राजमहेंद्री, राजापूर, राणेवेन्नूर, राधनपूर, रामदुर्ग, रायगड, रायचूर, रावेर, राहुरी, रेवदंडा, रेवा, रेवाकांठा, रोण, रोहे, लारखाना, लुनी, लोंढा, लोणावळे, वज्रेश्वरी, वटवाण, वर्धा, वऱ्हाड, वसई, वाई, वाडे, वांद्रे, वारणा, वासिष्टी, वासदा, वाळवं, विजयदुर्ग, विजयानगर, विजापूर, विंध्य, विशाळगड, विहाड, वैगुळें, वेणा, वेरळा, वेडास, वैतर्णी, शंभूमहादेव, शरावती, शहादे, शशपूर, शास्त्री, शिगापूर, शिरशी, शिरपूर, शिगळें, शिरूर, शिवनेरी, शेवगांव, श्रीगोंदे, सकर, संकेश्वर, संगमनेर, संगमेश्वर, सचीन, सज्जनगड, सप्तशृंग, सपगांव, सव्याद्रि, सांगली, सातपुडा, सातमाळा, सातारा, सावरमती, सावनूर, सावतवाडी, सावित्री, साश्री, शिंदवेडे, शिंदगी, सिद्धापूर, सिंधु, सिंधुदुर्ग, सिन्नर, सिना, सिंहगड, सुरगणा, सुगत, सुवर्णदुर्ग, सोमनाथ, सोलापूर, सौंदत्ती, हर्णे, हरिश्चंद्रगड, हल्याळ, हवेली, हानगल, हाला, हिंणें, हुकेरी, हुटगी, हूनगुंद, हुबळी, हैदराबाद, होनावर.

मुंबई शहरः—हं या इलाख्याची राजधानी आहे. जगांतील उत्तम बंदरांत याची गणना होते; वस्ती १० लाखांच्या वर आहे. जगांतील सर्व राष्ट्रांतील जहाजे मुंबई बंदरांत गजबजलेलीं दिसून येतात. या शहराची लांबी १२ मैल व रुंदी ३ मैल आहे. आगगाडीचे दोन फांटे या शहरांतून गेले असून आगगाड्या सारख्या धांवत असतात. या शिवाय विजेनें चालणाऱ्या ट्राम गाड्या व मोटारी यांची सतत रहदारी असते, रस्ते रुंद असून ते नेहमीं गजबजलेले असतात, शहरांतील भव्य इमारती पाहून मन आश्चर्यानें थकू होतें. ठाणे जिल्ह्यांत मुद्दाम तलाव बांधून तेथून नळ टाकून मुंबई शहरांत पाण्याचा पुरवठा केला आहे. येथें गिरण्या व कारखाने पुष्कळ असून त्यांतून लाखों मजूर काम करितात; तसेंच श्री.मंत व्यापाऱ्यांच्या पेढ्य ही पुष्कळ आहेत. 'कोटे' ह्मणून जो भाग काहे तेथें सरकारी ऑफीसें व युरोपियन कंपन्यांचीं दुकाने आहेत. मलबार टेकडीवर गव्हर्नर साहेबांचा बंगला आहे. मुंबईची म्युनिसिपालिटी अतिशय संपन्न असून तीस "कार्पोरेशन" असें ह्मणतात. मुंबईतील प्रेक्षणीय स्थळे—राजाबाई टावर (मनोरंज), टांकसाळ, सेक्रेटरीएट, हायकोर्ट, राणीचा बाग, पोष्ट ऑफीस, बोरीबंदर स्टेशन, मलबार हिल, बँकवे, क्रॉफर्ड मार्केट, अपालो बंदर, ग्रँट मेडिकल कॉलेज, ताजमहाल हॉटेल, मोठमोठ्या गिरण्या वगैरे.

कागद उंची, सुंदर छपाई, मनोहर वांश्रणी, प्रती थोड्या!

लेखक—केशव रामचंद्र कुलकर्णी, हे. मा. म. शा. न. ३ वेळगांव.

१ ईशस्तवन-संग्रह (कि. १ आण):— यांत प्रार्थनापर, स्वागतपर, राजस्तव, देशस्तव, राष्ट्रगत वगैरे पद्यांचा सुंदर संग्रह आहे. बरीच गोड पद्ये संगीत चालीसुद्धा रचिल्या आहेत. हे पुस्तक शिक्षक, पालक व विद्यार्थी यांना अतिशय आवडलेले आहे. प्रती थोड्याच शिद्धक आहेत. त्वरित मागणी करा. पुढच्या आवृत्तीकरिता पद्ये व संवाद पाठवा. लेखकांच्या नांवासह छापू.

२ मानाजीराव नाटके (कि. ४ आणे)— एक अंकी सुंदर नवरमयूक्त नाटक! त्यांत त्यांगत्र नाही. संपल्लप्रसंगा करितां यत्ने. विमाव्याच्या वेळीं मनार्जी करमणूक करून मनास इष्ट दिशा लावणे, हेच ह्या नाटकाचे वैशिष्ट्य होय!! पुस्तक सर्वांगसुंदर आहे. विषय उदात्त व गंभीर असूनहि हसतां हसता मुरकुंदी वळते.

३ महाराष्ट्राचा प्रश्नोत्तर इतिहास [कि. ३ आणे]— यांत महाराष्ट्राच्या इतिहासांतल सर्व प्रसंगांचे प्रश्नोत्तर सोप्या भाषेत विवरण असल्याने ह्या पुस्तकावरून चौथीची तयारी अवघ्या दोनच महिन्यांत होते.

४ सुलभ मराठी व्याकरण (कि. २ आणे):— यांत चौथीच्या व्याकरण विषयाची सुद्धेसूद तात्विक माहिती असून ग्रंथावरून व्याकरण सांगण्याची तयारी अवघ्या एकच महिन्यांत उत्तम होते

५ सुलभ तोंडी हिशेब:— इत्ता ३ ते ५ करितां (कि. १ आणे). यांत चालीची उपपत्ति सखळ व सुबोध भाषेत असल्याने ह्या पुस्तकाच्या साहाय्याने कसलेहि तोंडी हिशेब जलद करितां तात.

सूचना—सर्वास ट. स्व. वंगला. किरकोळ प्रतीस किमतीपेक्षां ०।०० ची तिकिटें जास्त पाठवावीं, घाऊक कमिशन २५ टक्के देऊं. तरी ग्राहक, एजंट व बुकसेलर ह्यांनी त्वरा करावी.

आजच पत्र लिहा.

पत्ते—

(१) केशव रामचंद्र कुलकर्णी, आलासकर

हेड्मास्तर, मराठी शळा नं. ३ वेळगांव.

(२) खडेबाजार ३१५६ वेळगांव.

REFBK 0002640

REFBK-0002640